

РЕШЕНИЕ

№ 1404

гр. Варна, 11.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I А СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мария К. Терзийска

Членове: Елина Пл. Карагьозова
Ралица Ц. Райкова

при участието на секретаря Христина Здр. Атанасова
като разгледа докладваното от Елина Пл. Карагьозова Въззивно гражданско дело № 20223100501886 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе пред вид следното:

Производството по делото е по реда на чл.258 ГПК.

Производството по делото е образувано по постъпила въззивна жалба от „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. Витоша №89Б, срещу решение №2262/08.07.2022г., постановено по гр.д. № 6/2022 г. на ВРС, с което е осъден да заплати на Д. С. Н., ЕГН ***** от *****, сумата от 14259,90 лева, като частичен иск от 15055,45 лева, представляваща дължимо застрахователно обезщетение за причинени имуществен вреди на собственото на ищеца моторно превозно средство марка „БМВ“, модел „М4“, рег. № *****, в резултат на настъпило пътно – транспортно произшествие на 27.06.2021г. в гр. София, което се явява покрит риск по застраховка „Каско“, клауза „Пълно каско“ обективизирана в застрахователна полица № ***** за което обстоятелство е образувана щета № *****, ведно със законната лихва върху главницата считано от депозирание на исковата молба в съда – 04.01.2022г. до окончателно изпълнение на задължението, на осн. чл. 405, ал.1 КЗ вр. чл. 86, ал.1 ЗЗД.

В жалбата се излагат доводи за неправилност на решението и неоснователност на иска поради недоказаност на механизма на ПТП и причинно-следствената връзка с вредите. Изложени са подробни съображения

за неколнократно невярно деклариране с цел получаване на имотна облага в нарушение на т.9.1.9. от ОУ, което е достатъчно основание за отказ от изплащане на застрахователно обезщетение. Твърди се, че несъответствията между декларираните и действителните данни за деня, времето и мястото на ПТП, са останали необсъдени от съда. Поддържа се, че в нарушение на Наредба Из-41/12.01.2009г. двустранният констативен протокол за ПТП е попълнен ден по-късно, при положение, че същият следва да бъде съставен на местопроизшествието, като е подписан от лице, което не е присъствало на мястото на инцидента. Акцентира се на признанието на ищеца, че водачите на двата автомобила са се познавали, което поставя под съмнение истинността на удостовереното от тях в съставения протокол и компрометира всички констатации в него. Твърди се, че щетите са настъпили ден по-рано от посоченото в протокола за ПТП, по време на автомобилно състезание "Premium Rally", провело се между 25. и 27.06.2021г. в гр.София, поради което отказът на застрахователя се основава на т.9.1.9 и т.9.1.18 от ОУ. Пзовава се на недопустимост на събраните гласни доказателства на основание чл.164, ал.1, т. 6 от ГПК, доколкото се касае за обстоятелства, описани в частен документ, изходящ от страната, която иска съдържанието му да бъде установявано чрез свидетелски показания. Допуснатият свидетел е лицето, участвало при съставяне на протокола. Не е потърсено и становището на ответника във връзка с чл.164, ал.2 от ГПК. Претенцията за лихва се оспорва като неоснователна поради неоснователност на иска за главницата и липса на отправена покана.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК е постъпил отговор от въззиваемата страна, в който оспорва въззивната жалба и моли за потвърждаване на първоинстанционното решение. Поддържа, че посоченият в уведомлението за щета механизъм на ПТП е доказан в процеса с гласни доказателства и САТЕ. Твърди недоказаност на възражението на ответника за наличието на изключен риск по т.9.1.18 от ОУ поради участие на автомобила в автомобилно състезание и по т. 9.1.9. поради застрахователна измама. Сочи, че според гласните доказателства автомобилът действително е участвал в автомобилно състезание, но то било организирано на затворени писти, а към момента на движение и влизане в гр. София състезание не се е провеждало между участниците в същото. По отношение на размера на иска поддържа, че възстановителната стойност правилно е определена от съда при отчитане на

цената както за оригинали, така и за алтернативни резервни части, респ. осреднената цена за труд на сервиси със и без ISO. Счита за неоснователно възражението на ответника за приспадане на коефициент на овехтяване, т.к. то е инкорпорирано в самата застрахователна стойност на автомобила, до която застрахователят носи отговорност.

За да се произнесе по спора, Варненски Окръжен съд съобрази следното:

Съдът е сезиран с иск от Д. С. Н. срещу „ДЗИ-Общо застраховане“ за осъждане на ответника да заплати сумата от 14259,90 лева, като частична претенция от общия размер на задължението от 15055,45 лева (съобразно допуснатото изменение на предявения иск по размер в о.с.з. проведено на 10.06.2022г.), представляваща дължимо застрахователно обезщетение за причинени имуществен вреди на собственото на ищеца МПС марка „БМВ“, модел „М4“, рег. № *****, в резултат на настъпило ПТП на 27.06.2021г. в гр. София, което се явява покрит риск по застраховка „Каско+“, клауза „Пълно каско“ обективизирана в застрахователна полица № ***** за което обстоятелство е образувана щета № *****, ведно със законната лихва върху главницата считано от депозиране на исковата молба в съда – 04.01.2022г. до окончателно изпълнение на задължението, на осн. чл. 405, ал.1 КЗ вр. чл. 86, ал.1 ЗЗД.

В исковата молба се излагат твърдения, че на 27.06.2021г. в 18.06ч. ищецът управлявал собственото си МПС марка „БМВ“, модел „М4“, рег. № ***** в гр. София по бул. Цариградско шосе, когато в района на сервиза на „Тойота“ намиращият пред него автомобил марка „Макларън“, модел „Джи Ти“, рег. № ***** спрял рязко поради образувано задръстване на пътя и последвал сблъсък, при който са причинени следните вреди на собствения му автомобил: увреждане на предна броня, решетка декоративна 2 бр. комплект - цвят черен, преден капак алуминий, фар десен, фар ляв, решетка предна броня средна, амортизатор предна броня, основа предна броня, датчик парктроник 1 бр., спойлер преден ляв карбон, дифузьор радиатор горен, дифузьор радиатор долен, както и радиатор воден за турбината. Понеже инцидентът настъпил в неделя, участниците се уговорили да се явят при застрахователния брокер на водача на л.а. „Макларън“ на следващия ден. На 28.06.2021г. ищецът и водачът на другия автомобил подписали двустранен протокол за ПТП, съставен от застрахователния брокер, в който са допуснати грешки, като в графа №9 е посочено погрешно името на ищеца, неправилно са вписани също така датата, часа и мястото на ПТП. В застрахователната претенция, подадена на 01.07.2021г., са възпроизведени погрешно посочените в протокола данни, тъй като от инцидента било минало повече от седмица и ищецът нямал ясен спомен за случилото се. Застрахователят изготвил опис – заключение по щета №***** и се произнесъл с отказ. Последният се оспорва като незаконосъобразен по съображения, че ПТП е настъпило при влизане в гр. София и при шофиране с допустимата от закона скорост, а не по

време на състезания, тренировки или нерегламентирани ралита. Поддържа се, че стойността на увредените части, както и необходимия труд и материали, които са необходими за възстановяване на увреденото имущество, възлизат на 15055,45 лева.

В депозирания в срока по чл.131 от ГПК отговор на исковата молба ответникът оспорва иска с твърдения, че са налице две основания за отказ за изплащане на обезщетение – по т.9.1.9 и т.9.1.18 от ОУ. Поддържат се доводи за невярно деклариране с цел въвеждане на застрахователя в заблуждение, тъй като твърдяните в ИМ обстоятелства относно реализираното ПТП не кореспондират с тези, заявени в уведомлението за щета и в двустранния протокол за ПТП. В последния е посочено, че ПТП е настъпило в гр. София на 28.06.2021г. в 11.00ч. при движение по бул. „Симеоновско шосе“ по вина на С. Димитров Н.. В подаденото уведомление за щета ищецът е потвърдил тези данни, като е посочил, че неправилно в протокола е изписано само името му в графа №9. Същевременно в исковата молба се твърди настъпване на ПТП на друга дата, място и час - на 27.06.2021г. в 18.06 ч. по бул. Цариградско шосе. Акцентиращ се върху признатия от ищеца факт на дълго познанство с другия участник в ПТП. Излагат се възражения, че не са спазени законовите изисквания, предвидени в Наредба № Из-41/12.01.2009г., тъй като протоколът е съставен ден след инцидента, на място различно от произшествието. На следващо място се излагат твърдения, че по време на инцидента процесният автомобил е участвал в състезание „Премииум рали“, осъществено за периода 25-27.06.2021г., чийто финал е бил на 27.07.2021г. в гр. София на пл. „Ал. Невски“. Оспорва се причинно – следствената връзка на претендираните увреждания с настъпилото застрахователно събитие. Размерът на иска се оспорва като прекомерен и се настоява за прилагане на съответните овехтявания и амортизации, при съобразяване на експлоатационния период на автомобила към момента на ПТП – 7 години. Поддържа се, че искането за законна лихва е неоснователно поради недължимост на главницата и поради липсата на отправена покана.

Съдът, като съобрази предметните предели на въззивното производство, очертани в жалбата и отговора, приема за установено от **фактическа страна следното:**

По делото е представен двустранен констативен протокол за ПТП, подписан от ищеца, в който последният е удостоверил, настъпването на ПТП, на 28.06.2021г., в 11,00 часа в гр. София на бул. Симеоновско шосе, при което управляваният от С. Д. Н. л.а. „БМВ“, модел „М4“, рег. № ***** е ударил със своята предна част, задната част на намиращия се пред него в паркирано/спряно състояние л.а. „Макларън“, модел „Джи Ти“, рег. № *****, с водач Д.Д.Д.. Посочено е, че вредите по увредения автомобил на ищеца се изразяват в засегната предна броня, бъбреци и капак, както и че вината за инцидента е на ищеца.

Процесният л.а. „БМВ“, модел „М4“, рег. № ***** е застрахован по

сключен между страните договор за автомобилна застраховка „Каско“, клаузи „Пълно каско“, „Премииум и чужбина“, обективизиран в застрахователна полица № *****, валидна за периода 06.11.2020г. – 05.11.2021г., при уговорено застрахователно покритие в размер на 91350 лева. Договорът е сключен при Общи условия по автомобилна застраховка „Каско“, които са приети с решение на УС на ответника от 13.06.2016г., в сила от 05.11.2018г. и са приобщени към доказателствения материал.

Със заявление №69/09.07.2021г. ищецът е уведомил застрахователя за настъпилото ПТП, като са възпроизведени данните от двустранния протокол за ПТП. Посочено е, че инцидентът е настъпил на 28.06.2021г., в 11.00ч. в гр. София, на бул. Симеоновско шосе, поради предприето внезапно спиране на предностоящия автомобил. Посочено е, че увреденият автомобил на ищеца не е участвал в спортно събитие. В приложението към заявлението ищецът декларира, че при изготвяне на двустранния протокол за ПТП е допусната техническа грешка относно имената му и че имената С. Д. Н. са идентични с неговите. Заявява, че собственоръчно е подписал протокола.

Представено е по делото подписано от ищеца уведомление по щета № ***** във връзка с реализирано на 28.06.2021г. ПТП в гр. София на бул. Симеоновско шосе, с участието на МПС марка „БМВ“, модел „М4“, рег. № ***** , в което са декларирани увреждания по предна броня на автомобила, декоративна решетка и преден капак. В частта „Описание на събитието“ ищецът е декларирал, че ПТП е настъпило по негова вина, тъй като не е спазил дистанция и е ударил намиращият се пред него автомобил.

С опис заключение по щета № ***** е извършен оглед на увредените елементи по автомобила на ищеца, като са констатирани увреждания по: предна броня, решетка декоративна 2 бр. комплект - цвят черен, преден капак от алуминий, фар десен, фар ляв, решетка предна броня средна, амортизатор предна броня, основа предна броня, датчик парктроник 1 бр., спойлер преден ляв карбон, дифузор радиатор горен, дифузор радиатор долен, както и радиатор воден за турбина.

Със становище №0-92-8974/17.07.2021г. по щета № ***** ответникът е отказал изплащане на застрахователно обезщетение по уведомление за настъпило застрахователно събитие от 01.07.2021г., като се е позовал на разпоредбата на т.9.1 и т.9.1.18 от Общите условия по договора за автомобилна застраховка „Каско“. Посочва се, че така декларираното събитие не съответства на действително случилото се такова.

От заключението на допуснатата в първата инстанция съдебно – автотехническа експертиза се установява, че реалният и възможен механизъм за настъпване на вредите е пряк контакт между двете превозни средства, движещи се в една посока, при което предно движещото се МПС е предприело намаляване на скоростта на движение, застигнато е от задно движещото се МПС, при което е последвал удар между двете. Настъпилите вреди по процесния автомобил в неговата предна част, посочени в опис-

заклучението по щета, съответстват на така описания механизъм на реализираното ПТП. Средната пазарна цена за ремонт на автомобила възлиза на 14559,90 лева, включваща необходимите резервни части (по осреднени цени за алтернативни и оригинални части), стойност на допълнителни операции и материали, боядисване и труд (осреднен за сервиси със и без сертификат за качество ISO 9001:2008). В съдебно заседание при защита на САТЕ тази стойност е коригирана от вещото лице на 14259,90 лева, тъй като при извършен след изготвяне на заключението оглед са констатирани налични вреди по предния капак на МПС, налагащи неговата подмяна с нов и съответно приспадане на разходите за 10 часа труд – ремонт (300 лева), какъвто не би бил необходим при смяна на детайла. Експертът предлага вариант за изчисляване размера на необходимите труд и материали, при остойностяването им по цени за алтернативни части, при което възстановителната стойност възлиза на 11280,51 лева.

В показанията си свид. П.И. Н.а – съпруга на ищеца, посочва, че към момента на ПТП се е намирала в автомобила, управляван от съпруга ѝ. Инцидентът настъпил след като предно движещият се автомобил предприел внезапно спиране, при което процесният автомобил го ударил с предната си част. Процесният автомобил е участвал в автомобилно състезание „Премиум Рали“ за бутикови спорни автомобили, но състезания се провеждали само в отделни етапи от събитието и се организирани само на специални затворени писти. Освен състезанията на пистите, по отворените за обществено движение пътища състезания не се извършвали. По време на прехода автомобилите били съпроводжани от полицейски лица и трасето се отцепвало. Мероприятието стартирало на 25.06.2021г. в к.к. „Свети Влас“, последвал преход до гр.Сливен, където имало писта със състезателна част. След участието предприели придвижване до гр. София, където на 27.06.2021г. на площада пред катедрала „Св. А. Невски“ било насрочено официалното закриване на организираното мероприятие. Инцидентът настъпил именно на влизане в гр.София по време на прехода към финала на състезанието. Двата участници в ПТП се познавали отдавна, понеже заедно участвали и в други подобни мероприятия. Протоколът за ПТП бил съставен на следващия ден (понеделник) в 11.00ч. по искане на брокера на другия участник в ПТП.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните **правни изводи:**

Жалбата, инициирала настоящото въззивно произнасяне, е подадена в срок, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от обжалване, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл.269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част. В обхвата на така посочените въззивни предели, ВОС намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

По отношение на правилността на първоинстанционния съдебен акт, съобразно разпореждането на чл.269, ал.1, изр. второ ГПК, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбата оплаквания. В случая същите се свеждат до поддържаните и в първата инстанция възражения за хипотези на изключен риск.

Съгласно разпоредбата на чл. 405, ал. 1 КЗ при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение в уговорения срок. В тежест на ищеца по иск с посочената квалификация, сега въззиваем, е да установи наличие на валидно учредено застрахователно правоотношение между страните; настъпване на твърдяното застрахователно събитие в периода на осигуреното застрахователно покритие; наличие на вреди, за които се претендира застрахователно обезщетение, възникнали в резултат от застрахователното събитие; изпълнение на задълженията му за заплащане на дължимата застрахователна премия. В тежест на ответника е да докаже релевираните основания за освобождаването му от отговорност.

Пред настоящата инстанция не е пренесен спор от фактическа страна относно съществуването на застрахователното правоотношение, настъпването на ПТП по описания в исковата молба начин и вида и размера на вредите. Посочените предпоставки се явяват доказани от приетата за установена фактическа обстановка.

Спорният въпрос е дали произшествието представлява покрит за застрахователя риск или е налице основание за изключване отговорността му, на осн. чл. 408, ал. 1, т. 3 вр. т.9.1.9 и т.9.1.18 от Общите условия.

Съгласно чл. 408 от КЗ, застрахователят има право да откаже изплащане на обезщетение само в определени хипотези, а именно при умишлено причиняване на застрахователното събитие от застрахования или трето ползващо се лице, при неизпълнение на задължение по застрахователния договор, което е значително с оглед интереса на застрахователя и е било предвидено в закон или в застрахователния договор и е довело до възникване на застрахователното събитие, както и в други случаи, предвидени със закон. За да възникне право за застрахователя да откаже изплащане на застрахователно обезщетение, неизпълненото задължение следва да е от такова естество, че да се намира в причинна връзка с настъпването на застрахователното събитие, с обема на произлезлите от събитието вреди или с възможността те да бъдат доказани. Цитираната норма позволява уговаряне в договора на хипотези на изключен риск в случаите, когато с поведението си застрахованият е създал потенциалната опасност да предизвика настъпване на застрахователното събитие, да способства за увеличаване на вредите от събитието или да пречатства доказването. В тези случаи правото на застрахователя да откаже плащане на застрахователно обезщетение е обусловено от доказване на причинна връзка между поведението на застрахования и настъпването на застрахователното събитие, респ. обема на

вредите и/или възможността за доказването им.

В случая застрахователят се позовава на неизпълнение на задължения на застрахования, които са залегнали в ОУ и видно от полицата са били сведени до знанието на последния при сключването на договора, като той е заявил писмено, че ги приема, следователно на основание чл.348 от ОУ на дружеството се е превърнало в неразделна част от договора.

Съгласно т.9.1.9 от ОУ застрахователят не предоставя застрахователно покритие за щети, настъпили в резултат на действия на застрахования, които представляват опит за измама или измама на застрахователя, в т.ч. деклариране на неверни обстоятелства от застрахования или негов представител, различни от действително случилото се и/или представи документи с невярно съдържание. В т.9.1.18 от ОУ за неизпълнение на задължение страните са приели и използването на МПС за участие в състезания или тренировки за състезания, нерегламентирани ралита, изпитания, експерименти и др. подобни.

В разглеждания случай по делото е безспорно, че процесният автомобил е взел участие в автомобилно състезание „Премиум Рали“ в периода 25-27.06.2021г., както и че пътният инцидент е настъпил в последния ден на мероприятиято. Опровергаването на посочената в протокола за ПТП датата на произшествието със свидетелски показания действително е недопустимо на чл.164, ал.1, т. 6 от ГПК, но в случая това е ирелевантно, тъй като еднопосочните изявления на страните са, че датата на произшествието е именно 27.06.2021г. По този начин доказателствената стойност на представения двустранен протокол за ПТП е дискредитирана, без оглед на това дали същият е съставен в съответствие с Наредба Из-41/12.01.2009г. От друга страна в останалата им част относно механизма на ПТП гласните доказателства се явяват допустими, доколкото не са насочени към опровергаване съдържанието на протокола за ПТП, а напротив, кореспондират с него. От същите се установява, че произшествието се е състояло по време на прехода между отделните части на трасето, а не на състезателна писта. В тази част ангажираните от ищеца гласни доказателства, макар на лице от кръга на чл.172 от ГПК, не са опровергани от ответника, въпреки предоставената двукратна възможност да се ползва от показанията на свидетел. В този смисъл не са налице основания същите да не бъдат кредитирани. Същевременно по делото не се установява автомобилът да е управляван с превишена скорост или в условията на повишен риск, което да е индиция за участие в официална или нерегламентирана надпревара. По тези съображения следва да се приеме, че процесният автомобил не е увреден по време на състезание. Следва да се има предвид, че хипотезите на изключен застрахователен риск по дефиниция предполагат неправомерно и недобросъвестно поведение на водача на автомобила или случайно събитие. Управляването на автомобил по обществен път със скорост в рамките на разрешената, макар и при неспазена дистанция, не обуславя груба небрежност, поради което не представлява основание за изключване на

отговорността на застрахователя.

На следващо място застрахователят се позовава на поведение на застрахования, изразено във въвеждането му в заблуждение, чрез предоставяне на невярна информация относно застрахователното събитие, т.е. поведение, обективизирано след настъпване на застрахователното събитие, поради което същото би могло единствено да е от естество да препятства доказването на вредите. По обща воля на страните в застрахователното правоотношение изключването на отговорността на застрахователя в хипотезата на т.9.1.9 от ОУ е обусловено от кумулативното наличие на следните предпоставки – предоставяне на неверни данни от застрахования за застрахователното събитие и намерение да въведе застрахователя в заблуждение (измама). Въвеждането в заблуждение предполага умисъл у застрахования, т. е. същият трябва да е действал с намерение да заблуди застрахователя относно обстоятелствата, при които е настъпило ПТП, за да получи застрахователно обезщетение, което не му се дължи. Установяването на всички елементи от фактическия състав на правото на отказ от изплащане на застрахователно обезщетение е в тежест на застрахователя.

От всички изброени предпоставки доказана е само първата – предоставяне от застрахования на неверни данни. Действително е налице невярно деклариране на застрахователното събитие с посочване на друга дата, час и място на настъпване. Не се установи обаче декларирането на тези неверни обстоятелства да е осъществено от ищеца с намерение да въведе застрахователя в заблуждение. Неизпълнението на задължението за съдействие при установяване на застрахователното събитие само по себе си не е достатъчно да изключи отговорността на застрахователя. Аргументацията на отказ по см. на [чл. 408 КЗ](#) не може да почива на простото констатиране на неизпълнение от страна на застрахования на соченото договорно задължение. Намерението за застрахователна измама не се презумира, поради което подлежи на доказване, дори да е уговорено обратното. В случая няма фактически твърдения и представени доказателства по какъв начин невярното деклариране се е отразило върху носения от застрахователя риск, респ. не е възможно да се извърши преценка дали неизпълнението от страна на застрахования е съществено от гледна точка интереса на застрахователя и обуславя ли пораждаване на потестативното му право да откаже плащане, респ. да намали застрахователното обезщетение. Следва да се има предвид, че заявленият пред застрахователя механизъм на ПТП и посочените увреждания отговарят на действителните, т.е. по отношение на съществените за произнасянето на застрахователя данни не е налице невярно деклариране. Следователно не може да се приеме, че в действията на застрахования при предоставянето на иначе неверните данни за датата и мястото на застрахователното събитие е имало умисъл или че неизпълнението на задължението му е значително с оглед интереса на застрахователя.

Събраните по делото и коментирани по-горе доказателства налагат

извод, че в случая застрахователят не е имал основание да откаже изплащане на застрахователно обезщетение.

По изложените съображения предявеният иск се явява доказан по основание. По отношение на размера следва да бъде кредитирано заключението на САТЕ в първия предложен вариант, при който възстановителната стойност е определена в размер на 14259,90 лева по осреднени цени за резервни части (алтернативни и оригинали) и за труд (за сервиси със и без сертификат ISO).

Налага се извод за основателност на предявения иск с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ за пълния претендиран размер, предявен като частичен от 15055,45 лева.

С оглед правоувеличаващия ефект на предявяване на иска главницата следва да бъде присъдена ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба. Касае се за процесуална последица от уважаване на иска, поради което възраженията за липса на отправена покана са неоснователни, още повече, че самата искова молба играе ролята на покана за плащане.

Поради съвпадение в крайните изводи на двете инстанции, първоинстанционното решение, постановило същия краен резултат, следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора и на основание чл.78, ал.3 от ГПК в полза на въззиваемия следва да бъдат присъдени сторените в производството разноси в размер на 1150 лева, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №2262/08.07.2022г., постановено по гр.д. № 6/2022 г. на ВРС, с което „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. Витоша №89Б, е осъдено да заплати на Д. С. Н., ЕГН ***** от *****, сумата от 14259,90 лева, като частичен иск от 15055,45 лева, представляваща дължимо застрахователно обезщетение за причинени имуществен вреди на собственото на ищеца моторно превозно средство марка „БМВ“, модел „М4“, рег. № *****, в резултат на настъпило пътно – транспортно произшествие на 27.06.2021г. в гр. София, което се явява покрит риск по застраховка „Каско“, клауза „Пълно каско“, обективизирана в застрахователна полица № ***** за което обстоятелство е образувана щета № *****, ведно със законната лихва върху главницата считано от депозиране на исковата молба в съда – 04.01.2022г. до окончателно изпълнение на задължението, на осн. чл. 405, ал.1 КЗ вр. чл. 86, ал.1 ЗЗД.

ОСЪЖДА „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. Витоша №89Б, да заплати на

Д. С. Н., ЕГН ***** от *****, сумата от 1150 лева, представляваща съдебно-деловодни разноси за въззивната инстанция, на основание чл.78, ал.1 от ГПК.

Решението може да се обжалва пред Върховния касационен съд на Република България в едномесечен срок от връчването му на страните при условията на чл. 280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____